

वस्तु व सेवा कराचा शेतकरी वर्गावर होणारा परिणाम

डॉ.राजेश पी.कांबळे

सहाय्यक प्राध्यापक

डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर महाविद्यालय, ब्रम्हपुरी, जि.चंद्रपुर

Communicated : 28.03.2022

Revision : 02.04.2022

Published : 02.05.2022

Accepted : 08.04.2022

सारांश :

भारताला कधी काळी सोन्याचा धूर निघणारा देश म्हटले जायचे. आजही भारत देश हा शेतीप्रधान देश आहे. पूर्वी या देशात एक म्हण फार प्रचलित होती. 'उत्तम शेती, मध्यम व्यापार, कनिष्ठ नोकरी' आज मात्र उलट झाले आहे. आता म्हटले जाते 'उत्तम नोकरी, मध्यम व्यापार, कनिष्ठ शेती!'

गेल्या अनेक वर्षांपासून शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या सुरू आहेत. विदर्भात आणि त्याही पश्चिम विदर्भात त्या मोठ्या संख्येने होत आहेत. ही फार दुःखाची आणि शरमेची बाब आहे. शेतकरी आत्महत्या का करतात? या कारणाचा शोध घेणे गरजेचे आहे. या समस्येवर उपाय म्हणून शासनाने विदर्भासाठी पॅकेज जाहीर केले तरीही आत्महत्या सुरूच आहेत. याचा अर्थ, या पॅकेजच्या पलीकडे शेतकऱ्यांचे दुःख आहे. भारतीय अर्थव्यवस्था कृषीप्रधान अर्थव्यवस्था म्हणून गणली जाते. भारतातील एकूण लोकसंख्येपैकी ७६ टक्के लोकसंख्या ही कृषी आणि कृषी आधारित उद्योगातील अवलंबून आहे, देशाच्या राष्ट्रीय उत्पन्नामध्ये केवळ एकट्या कृषीक्षेत्राच्या आपले पारंपारिक स्वरूप सोडून आधुनिकतेकडे वाटचाल करीत आहे. जागतीकीकरण, खाजगीकरण आणि उदारीकरणाच्या काळात राज्यानी बाजारीकरणाचे धोरण स्वीकारलेले आहे. त्यासाठी शेतकरीही प्रयत्नशील झाला आहे. शेती भारतीय अर्थव्यवस्थेचा "आत्मा" आहे.

देशभरात एकसमान करप्रणाली असावी या उद्देशाने भारतात १ जुलै २०१७ पासून वस्तु व सेवा कर कायदा लागू करण्यात आला आणि परत शेतकऱ्यावर उपासमारीची वेळ या सरकारनी आणली. आजही जे हाल शेतकऱ्यांना सोसावे लागत आहेत त्याचे परिणाम मात्र संपूर्ण भारतीय अर्थव्यवस्थेला भोगावे लागत आहे.

प्रस्तावना :

जगात सर्वप्रथम कॅनडा या देशाने सन १९०५ मध्ये प्रायोगिक तत्वावर जीएसटी आकारण्याचा प्रयत्न केला. परंतु ख.या अर्थाने कॅनडामध्ये जीएसटीची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी १९९१ नंतरच झाली. मात्र त्यापूर्वी सन १९५४ मध्ये फ्रॉन्स या देशात जीएसटीची अंमलबजावणी करण्यात आली. जगात सध्या १६० देशांनी जीएसटीची अंमलबजावणी केलेली आहे. भारतामध्ये तत्कालीन पंतप्रधान डॉ. मनमोहन सिंग यांच्या नेतृत्वाखाली सन २००६ मध्ये संयुक्त आघाडी सरकारने बहुमताने स्थिती असतानाही २०१० पर्यंत ते शक्य झाले नाही. नंतर २०११ मध्ये ११५ वी घटना दुरुस्ती विधेयक लोकसभेत मांडण्यात आले. परंतु ते पास करून घेण्यात यश आले नाही. पुन्हा २०१४ मध्ये त्याच अनुषंगाने १२२ व्या घटना दुरुस्तीचे विधेयकही लोकसभेच्या पटलावर ठेवण्यात आले व सध्याचे पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या नेतृत्वाखालील सरकारने सर्व अडथळांवर मात करून ३ ऑगस्ट, २०१६ ला राज्यसभेत व ८ ऑगस्ट, २०१६ ला लोकसभेत घटना दुरुस्ती विधेयक पास केले. त्यानंतर ८ सप्टेंबर, २०१६ रोजी १०१वी घटना दुरुस्ती कायदा २०१६ अधिसूचित

करण्यात आला. या कायद्यातील २७९ व्या कलमानुसार जीएसटी परिषदेची स्थापना करण्यात आली असून वस्तु व सेवा कर मसूद्याचा आराखडा १९८ पानी आहे. केंद्रीय अर्थमंत्र्याच्या अध्यक्षतेखाली असलेल्या या समितीमध्ये केंद्रीय अर्थ राज्यमंत्री, प्रत्येक राज्याचे अर्थमंत्री हे सदस्य आहेत. स्वातंत्रोत्तर काळातील सर्वात मोठी कर सुधारणा म्हणून ओळखली जाणारी वस्तु व सेवा कर करप्रणाली १ जुलै, २०१७ पासून अंमलात आलेली असून यामध्ये एकूण १२०० वस्तु व ५०० सेवा समाविष्ट केलेल्या आहेत.

गृहितक :

वस्तु व सेवा कर, शेतमालविषयक किंमत धोरण, शेतकऱ्यांच्या समस्या

वस्तु व सेवा कर :

वस्तु व सेवा कर हा एक अप्रत्यक्ष कर कायदा आहे. या कर कायद्यांतर्गत एक देश एक कर लागू करण्यात आला आहे. म्हणजेच देशभरात एक वस्तुवर समान कर आकारण्यात आला आहे. यामुळे एखादी वस्तु व सेवा कोणत्याही राज्यातून समान किंमतीला प्राप्त होईल. जीएसटी हा नवीन कर कायदा जम्मू काश्मीर वगळता

देशाच्या सर्व राज्यात व केंद्रशासित प्रदेशात लागू करण्यात आला आहे. जीएसटीमुळे केंद्र सरकारचे असलेले अप्रत्यक्ष कर उदा. केंद्रीय उत्पादन शुल्क, अतिरीक्त उत्पादन शुल्क, विशेष उत्पादन शुल्क, विशिष्ट औषधी व स्वच्छता वस्तू उत्पादन शुल्क, सेवा कर, अतिरीक्त संतुलन व शुल्क, विशेष अतिरीक्त आयात कर व अधिभार उपकर इत्यादी राज्य सरकारचे राज्य विक्री कर, मनोरंजन कर, जाहीरातीवरील कर, लाटरी, सट्टा जुगार यावरील कर, केंद्रीय विक्रीकर हे सर्व अप्रत्यक्ष कर कायदे रद्द करण्यात आले आहे. यात केंद्र सरकारचे ८ कर व राज्य सरकारचे ९ कर रद्द करून वस्तू व सेवा कर जीएसटी कायदा लागू करण्यात आला आहे.

GST चा शेतकरी वर्गावर होणारा परिणाम :

सध्या जागतिक आर्थिक अर्थव्यवस्थेच्या पार्श्वभूमिवर सरकार आणि बाजारपेठ यांचे परस्परसंबंध कसे असावे जेनेकरून बाजार अपयशी होणार नाही. बाजार यंत्रणा सरकार हे एकमेकाना पर्यायी आहेत की पूरक कल्याणकारी अर्थव्यवस्था कशी आणता येईल, भाववाद रोखण्यासाठी उपाय, रोजगार वाढीसाठी सुरू असलेली जगभरातील चर्चा इत्यादीवर उपाय आवश्यक आहे. सरकारने लोकांच्या आर्थिक शोसन होण्यापासून संरक्षण करावे हा विचार आवश्यक आहे. त्यासाठी महत्वाचे उदयोग हे सरकारी नियंत्रणात असावे आणि ते सरकारनेच चालवावे अशी भूमिका महत्वाची आहे. तरीपण सरकारी जीएसटी सारखे कर शेतकऱ्यावर लावून शेतकरी वर्गाचे नुकसान केले. त्याचा परिणाम खालीलप्रमाणे दर्शविला आहे.

१. जीएसटी मुळे शेतकऱ्यांना शेती करणे परवडत नाही. कारण शेती करणे शेतकऱ्यांना महाग झालेली आहे.
२. शेतकऱ्यांना सुरुवातीपेक्षा जीएसटी लागू झाल्यापासून जास्त खर्च करावा लागत आहे.
३. जीएसटी मुळे शेतकऱ्यांना मिळणारा नफा कमी झाला आहे.
४. शेतकऱ्यांना शेतीसाठी लागणारी अवजारे टॅक्टर, मशीन, टायर, यंत्रे, महाग झाली आहेत.
५. कीटकनाशक यावरील १८ टक्के टॅक्स शेतकऱ्यांना द्यावा लागत आहे.

कोणत्या वस्तुवर कीती टक्के टॅक्स :

वस्तु	दर	झालेला परिणाम
उत्पादन	१२ टक्के	शेतीवर मालाला नुकसान
कीटकनाशक	१८ टक्के	कीटकनाशक महाग
टॅक्टर	१२ टक्के	टॅक्टर आणि उपकरणे महाग
रबर	२८ टक्के	टायर महाग
प्लास्टिक पाइप	२८ टक्के	प्लास्टिक पाइप महाग, ट्यूबवैल महाग

शेतमालविषयक किंमत धोरणाची आवश्यकता :

सरकारचे बाजारयंत्रणेवर नियंत्रण नसेल तर शेतमालाच्या किंमतीत अवास्तव चढउतार होतात. या चढउताराचा ग्राहक आणि शेतकरी अशा दोन्ही वर्गावर विपरीत परिणाम होतो. शेती व्यवसायाच्या विकासाला असे चढउतार मारक ठरतात. एखादया वर्षी भरपूर पिक झाले आणि तो संपुर्ण माला बाजारात विक्रीसाठी आला तर पुरवठा जास्त आणि मागणी कमी अशी परिस्थिती निर्माण झाल्यामुळे शेतमालाच्या किंमतीत प्रचंड घसरण होते. म्हणून भरपूर पिक होऊनही शेतकऱ्यांना योग्य किंमत मिळत नाही. त्यामुळे त्यांच्या उत्पन्नात वाढ होत नाही. याउलट एखादया वर्षी चांगले पिक झाले नाहीतर बाजारातील शेतमालाच्या पुरवठा कमी होतो. त्यामुळे शेतमालाच्या किंमतीत प्रचंड वाढ होते. परंतु लहान शेतकऱ्यांना जवळील विक्री योग्य माल कमी असल्यामुळे त्यांना या किंमत वाढीचा फायदा मिळत नाही. शेतमालाच्या किंमती वाढल्याने गरीब वर्गातील ग्राहकांच्या उपभोगावर देखील प्रतिकूल परिणाम होतो. म्हणून शेतकऱ्यांना योग्य मोबदला मिळवून देणारी आणि त्यांना प्रेरणा देणारी शेतमालाची किंमत निश्चित करणे आवश्यक असते. तसेच किंमतीतील अनावश्यक चढउतार टाळून शेतकऱ्यांच्या हिताची काळजी घेणे आवश्यक असते. योग्य किंमतीत शेतमालाच्या पुरवठा करून गरीब वर्गातील ग्राहकांच्या हिताचे संरक्षण करणे देखील तेवढेच महत्वाचे असते. या सर्व कारणामुळे शेतमालविषयक किंमत धोरण निश्चित करण्याची आवश्यकता निर्माण होते

जागतिकीकरणाने शेतकऱ्यांच्या समस्या :

जागतिकीकरणाने खुली बाजारपेठेत खुली स्पर्धा निर्माण केली आहे. कारण खल्या स्पर्धेखेरीज गुणवत्ता, उत्पादकता वाढत नाही, प्रगती होत नाही, असा सिध्दांत जागतिकीकरणामुळे निर्माण झाला. परंतु स्पर्धा कोणी, कोणाबरोबर करायची, कोठे करायची, याचे मात्र कोणतेही निकष सांगितलेले नाहीत. स्पर्धा असावी, पण ती

बरोबरीच्या पैलवानाशी असावी,परंतु येथे भारतीय शेती आणि अमेरिकन किंवा जपानी शेती यांच्यात स्पर्धा लावली आहे. या प्रगत भांडवली देशातील शेतीवर त्या देशातील १० टक्के लोकसंख्या अवलंबून आहे. भारतासारख्या देशात ७०टक्के लोकसंख्या शेतीवर अवलंबून आहे. प्रगत देशात अल्पभुधारक शेतक.याचयाकडे शेकडो एकर जमीन आहे. प्रगत देशात अब्जावधी डॉलर्सची सबसिडी दिली जाते. तेथील शेतकरी प्रचंड प्रमाणात रासायनिक खतांचा वापर करतात. शेतीमध्ये यंत्रे वापरले जातात तेथे राज्य शासन शेतीला प्राधान्य देऊन योजना तयार करते. अशा शेतीशी भारताच्या शेताची खूली स्पर्धा लावली तर या स्पर्धेचे रूपांतर मक्तेदारीत होईल मोठा शेतकरी छोट्या शेतकऱ्यांना खाऊन टाकणार आहे. म्हणून छोट्या शेतकऱ्यांसाठी अल्पभुधारकासाठी भारत सरकारला शेतकऱ्याला भव्य स्वप्नात ठेवत आहे स्वतः झोपेचे सोंग करित आहे.त्यासाठी छोट्या अल्पभुधारक शेतकऱ्यांनी एकत्र येऊन सरकारला प्रचंड हादरा दिला पाहिजे तरच ही समस्या सुटू शकेल.

शेतकरी नेतृत्वाची समस्या:

१. भारतामध्ये प्रादेशिकता,जात,वंश,भाषा,धर्म,लिंग,सीमा प्रश्न अशा प्रश्नाच्या आधारे नेतृत्वाची निर्मिती आणि विकास झालेला आहे परंतु भारतातील ७०टक्के लोकांचे भवितव्य प्रत्यक्षपणे शेतीशी जोडलेले असतानाही शेती प्रश्नावर प्रभावी नेतृत्व निर्माण झाले. ते खा,ऊ.जा. या अर्थनितीच्या काळात अपयशी ठरले आहे.
२. या नव्या अर्थनितीमुळे शेती आणि एकुण भांडवलनिर्मिती यामध्ये शेती क्षेत्राच्या वाटप दिवसेंदिवस घसरत आहे. शेती उत्पादन क्षमता सुध्दा घसरत आहे.
३. शेतकरी नेतृत्व हे कोणत्या तरी राजकीय पक्षाकडे आकर्षित होत आहे. म्हणून भारतीय शेतीत देशी आणि परदेशी कंपन्या येत आहेत. शेतकरी उध्वस्त होत आहे. शेतकरी शेतीचे स्वामीत्व गमावून बसत आहेत. शेतकरी आत्मह करित आहेत. आत्महत्याची प्रक्रीया गतीमान होत आहे. नववसाहतवाद निर्माण होत आहे. अशा परिस्थितीत मात्र शेतकरी नेते आणि राज्य हे भांडवलदारांचे दुयम भागीदार होण्यात मशगुल आहेत.

म्हणून राज्यांनी आपली धोरणे बदलली पाहिजे. शेतक. यानी नेत्यावर आणि राज्यांनी भुमीपुत्रावर आणि शेतीकरी अधिका.यावर विसंबुन न राहता काही ठोस निर्णय घेण्याची वेळ आलेली आहे.

निष्कर्ष :

एकीकडे शेतकरी शेतीकजनि दुष्काळाने हैराण झाले तर दुस-या बाजूने आपल्या देशातील मंदिरामध्ये पैसाचा महापूर आलेला आहे. या भारतामध्ये साधारणपणे ५ लाख ७५ हजार मोठी मंदिरे आहेत तर ६ लाखाच्या जवळपास लहान मंदिरे आहेत. या सर्व मंदिरांचे एकूण वार्षिक उत्पन्न १३ लाख कोटी रूपये इतके आहे. ही सर्व रूपये जर शेतक-यांच्या शेतीसाठी जर वापरली तर जमीन, संपत्ती वितरणामध्ये फार मोठी विषमता दिसून येणार नाही व गरिबी कमी होण्यास मदत होईल आणि जीएसटी सारखे कर लावण्याची सरकारला गरजही पडणार नाही. जर या दुरदृष्टीचा देशाच्या विकासासाठी उपयोग केला तर भारत श्रीमंताच्या यादीत प्रथम क्रमाकावर येईल.

संदर्भ :

भारताचा आर्थिक विकास आणि नियोजन, डॉ. विजय कवीमडंग
भारतीय अर्थशास्त्र, डॉ. प्रभाकर देशमुख
योजना मासिक
अर्थसंवाद-२०१७, जुलै – ऑगस्ट – सप्टेबर, खंड .२
दैनिक लोकसत्ता